

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7422/2568

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.ยาเสพติด มาตรา 129, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 3, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 6, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 14, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 3, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 7, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 60, ป.อ. มาตรา 58, ป.อ. มาตรา 86, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.วิ.อ. มาตรา 245, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 16, ป.ยาเสพติด มาตรา 90, ป.ยาเสพติด มาตรา 145, ป.อ. มาตรา 3, ป.อ. มาตรา 2, ป.วิ.อ. มาตรา 192, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3

ย่อ / หลักกฎหมาย

ป.ยาเสพติด มาตรา 129 เป็นบทกฎหมายที่บัญญัติองค์ประกอบความผิดขึ้นใหม่ที่ใช้ในกรณีที่มีการกระทำนั้นไม่ถึงขนาดเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิด แต่เป็นเพียงการเปิดบัญชีธนาคารโดยรู้หรือควรรู้ว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดเท่านั้น หากการเปิดบัญชีธนาคารนั้นถึงขนาดเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก็เป็นความผิดตามมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) ไม่เป็นความผิดตามมาตรา 129 เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามที่ศาลล่างทั้งสองลงโทษจำเลยฐานสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่ง ป.ยาเสพติดยังคงบัญญัติให้การกระทำความผิดฐานดังกล่าวเป็นความผิดตามมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) จำเลยจึงเป็นผู้สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดโดยจำเลยต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66, 100/1 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 3, 6, 14 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 3, 7, 60 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 58, 86, 83, 91 และบทกโทษจำคุกที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ 952/2562 ของศาลแขวงดอนเมือง เข้ากับโทษของจำเลยในคดีนี้ จำเลยให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้บทกโทษ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 6 วรรคหนึ่ง (1) ประกอบพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 66 วรรคสาม พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (2), 7 (1), 60 จำเลยกระทำความผิดโดยมีเจตนาเดียวคือเพื่อสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดก่อนหรือขณะกระทำความผิด จึงเป็น

การกระทำอันเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 1,000,000 บาท หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 กรณีกักขังแทนค่าปรับให้กักขังเกินกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี ส่วนที่โจทก์ขอให้บวกโทษของจำเลยนั้น เนื่องจากศาลลงโทษจำคุกจำเลยตลอดชีวิต จึงไม่อาจบวกโทษได้ ข้อหาและคำขออื่นให้ยก โจทก์และจำเลยไม่อุทธรณ์ ศาลชั้นต้นส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 16 ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 90, 145 วรรคสาม (2) ประกอบมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (2), 7 (1), 60 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน แต่ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 90, 145 วรรคสาม (2) ประกอบมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) เพียงกรรมเดียว จำคุก 30 ปี และปรับ 1,000,000 บาท บวกโทษจำคุก 2 เดือน ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ 952/2562 ของศาลแขวงดอนเมือง เป็นจำคุก 30 ปี 2 เดือน และปรับ 1,000,000 บาท นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดียาเสพติดวินิจฉัยว่า ความผิดฐานสนับสนุนหรือช่วยเหลือการฟอกเงินและการกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาจำเลยมีว่า การที่ศาลอุทธรณ์ระวางโทษจำเลยในความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไปตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสาม (2) ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ศาลฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่เห็นว่า ประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 129 เป็นบทกฎหมายที่บัญญัติองค์ประกอบความผิดขึ้นใหม่ที่ใช้ในกรณีที่การกระทำนั้นไม่ถึงขนาดเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิด แต่เป็นเพียงการเปิดบัญชีธนาคารโดยรู้หรือควรรู้ว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดเท่านั้น หากการเปิดบัญชีธนาคารนั้นถึงขนาดเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก็เป็นความผิดตามมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) ไม่เป็นความผิดตามมาตรา 129 สำหรับคดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามที่ศาลล่างทั้งสองลงโทษจำเลยฐานสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งประมวลกฎหมายยาเสพติดยังคงบัญญัติให้การกระทำความผิดฐานดังกล่าวเป็นความผิดตามมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) จำเลยจึงเป็นผู้สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดโดยจำเลยต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการ ส่วนปัญหาว่าจะปรับบทกำหนดโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติดวรรคใดนั้น เมื่อบทกำหนดโทษตามมาตรา 145 บัญญัติให้ศาลกำหนดโทษหนักเบาตามพฤติการณ์หรือบทบาทหน้าที่ในการกระทำความผิดเป็นสำคัญ ดังนั้นการพิจารณาว่าจะระวางโทษจำเลยในความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนตามมาตรา 145 วรรคใด จึงต้องพิจารณาถึงพฤติการณ์หรือบทบาทหน้าที่ในการกระทำความผิดของตัวการเป็นสำคัญ คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า นาย ส. ชายเมทแอมเฟตามีนของกลาง 1 ถุง น้ำหนักสุทธิ 38.014 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 31.491 กรัม ให้แก่นาย ป. โดยนาย ส. ใช้หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่จำเลยให้ไว้ติดต่อกับนาย ป. และให้นาย ป. โอนเงินค่าเมท

แอมเฟตามีนโดยใช้บัญชีธนาคาร ก. ของนาย ข. เข้าบัญชีธนาคารของนาย ท. แล้วนาย ส. ให้นาย ท. โอนเงินค่าเมทแอมเฟตามีนเข้าบัญชีธนาคารของจำเลย ซึ่งเป็นการสมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน และการกระทำของนาย ส. เป็นการมีเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายด้วย โดยจำเลยสนับสนุนหรือช่วยเหลือในการกระทำความผิดของนาย ส. ซึ่งพฤติการณ์แห่งคดีดังกล่าวยังไม่อาจบ่งชี้ถึงการกระทำของนาย ส. ว่าเป็นการทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไปได้ แต่อย่างไรก็ตามปริมาณเมทแอมเฟตามีนของกลางที่มีจำนวนมากย่อมแสดงถึงพฤติการณ์ในการกระทำความผิดของนาย ส. ด้วย เมื่อพิจารณาประกอบข้อเท็จจริงที่ว่านาย ส. ขายเมทแอมเฟตามีนของกลางให้นาย ป. เชื่อว่านาย ป. ต้องนำเมทแอมเฟตามีนของกลางไปจำหน่ายให้แก่บุคคลอื่นอีกทอดหนึ่ง ซึ่งหากมีการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนของกลางแล้วโดยสภาพย่อมทำให้เกิดการแพร่กระจายเมทแอมเฟตามีนของกลางแก่ผู้เสพเป็นจำนวนมาก เช่นนี้ พฤติการณ์ในการกระทำความผิดของนาย ส. จึงเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชน อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) ซึ่งมีระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท การกระทำของจำเลยจึงต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชนตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) มิใช่ความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไปตามมาตรา 145 วรรคสาม (2) ดังที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัย เมื่อโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66 วรรคสาม ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดมีระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท หรือประหารชีวิต แตกต่างกับโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิด และโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติดเป็นคุณมากกว่า จึงต้องใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติดซึ่งเป็นกฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่จำเลยไม่ว่าในทางใดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 และศาลฎีกาเห็นสมควรกำหนดโทษจำเลยเสียใหม่ให้สอดคล้องกับกฎหมายในส่วนที่เป็นคุณและเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดี ทั้งการที่ศาลฎีกาปรับบทลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) ซึ่งเป็นเหตุจรรยาวัชเป็นการใช้กฎหมายที่ไม่ได้บัญญัติในขณะจำเลยกระทำความผิดบังคับแก่จำเลย อันขัดต่อประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 2 หรือเป็นผลร้ายแก่จำเลยแต่อย่างใด เพราะเป็นกรณีที่ศาลฎีกาใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณบังคับแก่จำเลย เมื่อโจทก์ฟ้องคดีนี้ขณะที่พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, 66 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดใช้บังคับ แม้ภายหลังการกระทำความผิดมีประมวลกฎหมายยาเสพติดใช้บังคับแทนก็ตาม แต่ประมวลกฎหมายยาเสพติดไม่ได้ยกเลิกความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายแต่นำไปรวมไว้เป็นความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน ดังนั้น การมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 จึงยังคงเป็นความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 เมื่อระวางโทษตามกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดแตกต่างกับระวางโทษตามกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิด ซึ่งต้องใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณบังคับแก่จำเลย เช่นนี้ แม้ฟ้องโจทก์มิได้บรรยายถึงข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบความผิดในเหตุจรรยาวัชจะทำให้จำเลยต้องรับโทษหนักขึ้นตามกฎหมายใหม่ และ

โจทก์มีคำขอท้ายฟ้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, 66 ซึ่งเป็นกฎหมายเดิมที่ใช้ในขณะกระทำความผิด กับไม่มีการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาอันเป็นองค์ประกอบความผิดในเหตุการณ์ตามกฎหมายใหม่แก่จำเลยก็ตาม แต่เมื่อศาลฎีกาปรับบทลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายยาเสพติดมาตรา 145 วรรคสอง (2) โดยใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่จำเลย จึงมิใช่เป็นการพิพากษาเกินคำขอหรือที่มีได้กล่าวในฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3 แต่อย่างใด ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วยฎีกาจำเลยฟังขึ้นบางส่วน พิพากษาแก้เป็นว่า สำหรับความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 90, 145 วรรคสอง (2) ประกอบมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) จำคุก 20 ปี และปรับ 1,000,000 บาท บวกโทษจำคุก 2 เดือน ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญามาตราเลขแดงที่ อ952/2562 ของศาลแขวงดอนเมือง เป็นจำคุก 20 ปี 2 เดือน และปรับ 1,000,000 บาท นอกจากนี้ที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7422/2568 พนักงานอัยการจังหวัดรัตนบุรีโจทก์นาย ณ.จำเลย ป.ยาเสพติด ม. 125 วรรคหนึ่ง (1), ม. 129 ป.ยาเสพติด มาตรา 129 เป็นบทกฎหมายที่บัญญัติองค์ประกอบความผิดขึ้นใหม่ที่ใช้ในกรณีที่การกระทำนั้นไม่ถึงขนาดเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิด แต่เป็นเพียงการเปิดบัญชีธนาคารโดยรู้หรือควรรู้ว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดเท่านั้น หากการเปิดบัญชีธนาคารนั้นถึงขนาดเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก็เป็นความผิดตามมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) ไม่เป็นความผิดตามมาตรา 129 เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามที่ศาลล่างทั้งสองลงโทษจำเลยฐานสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่ง ป.ยาเสพติดยังคงบัญญัติให้การกระทำความผิดฐานดังกล่าวเป็นความผิดตามมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) จำเลยจึงเป็นผู้สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดโดยจำเลยต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการ โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66, 100/1 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 3, 6, 14 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 3, 7, 60 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 58, 86, 83, 91 และบวกโทษจำคุกที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญามาตราเลขแดงที่ อ 952/2562 ของศาลแขวงดอนเมือง เข้ากับโทษของจำเลยในคดีนี้ จำเลยให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้บวกโทษ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 6 วรรคหนึ่ง (1) ประกอบพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 66 วรรคสาม พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (2), 7 (1), 60 จำเลยกระทำความผิดโดยมีเจตนาเดียวคือเพื่อสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดก่อนหรือขณะกระทำความผิด จึงเป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 1,000,000 บาท หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 กรณีกักขังแทนค่าปรับให้กักขังเกิน

กว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี ส่วนที่โจทก์ขอให้บวกโทษของจำเลยนั้น เนื่องจากศาลลงโทษจำคุกจำเลยตลอดชีวิต จึงไม่อาจบวกโทษได้ ข้อหาและคำขออื่นให้ยก โจทก์และจำเลยไม่อุทธรณ์ ศาลชั้นต้นส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 16 ศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาเสพติด มาตรา 90, 145 วรรคสาม (2) ประกอบมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (2), 7 (1), 60 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน แต่ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญาเสพติด มาตรา 90, 145 วรรคสาม (2) ประกอบมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) เพียงกรรมเดียว จำคุก 30 ปี และปรับ 1,000,000 บาท บวกโทษจำคุก 2 เดือน ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ 952/2562 ของศาลแขวงดอนเมือง เป็นจำคุก 30 ปี 2 เดือน และปรับ 1,000,000 บาท นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาเสพติดวินิจฉัยว่า ความผิดฐานสนับสนุนหรือช่วยเหลือการฟอกเงินและการกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาจำเลยมีว่า การที่ศาลอุทธรณ์ระวางโทษจำเลยในความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไปตามประมวลกฎหมายอาญาเสพติด มาตรา 145 วรรคสาม (2) ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ศาลฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่เห็นว่า ประมวลกฎหมายอาญาเสพติด มาตรา 129 เป็นบทกฎหมายที่บัญญัติองค์ประกอบความผิดขึ้นใหม่ที่ใช้ในกรณีที่การกระทำนั้นไม่ถึงขนาดเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิด แต่เป็นเพียงการเปิดบัญชีธนาคารโดยรู้หรือควรรู้ว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดเท่านั้น หากการเปิดบัญชีธนาคารนั้นถึงขนาดเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก็เป็นความผิดตามมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) ไม่เป็นความผิดตามมาตรา 129 สำหรับคดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามที่ศาลล่างทั้งสองลงโทษจำเลยฐานสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งประมวลกฎหมายอาญาเสพติดยังคงบัญญัติให้การกระทำความผิดฐานดังกล่าวเป็นความผิดตามมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) จำเลยจึงเป็นผู้สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดโดยจำเลยต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการ ส่วนปัญหาว่าจะปรับบทกำหนดโทษตามประมวลกฎหมายอาญาเสพติดวรรคใดนั้น เมื่อบทกำหนดโทษตามมาตรา 145 บัญญัติให้ศาลกำหนดโทษหนักเบาตามพฤติการณ์หรือบทบาทหน้าที่ในการกระทำความผิดเป็นสำคัญ ดังนั้นการพิจารณาว่าจะระวางโทษจำเลยในความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนตามมาตรา 145 วรรคใด จึงต้องพิจารณาถึงพฤติการณ์หรือบทบาทหน้าที่ในการกระทำความผิดของตัวการเป็นสำคัญ คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า นาย ส. ชายเมทแอมเฟตามีนของกลาง 1 ถุง น้ำหนักสุทธิ 38.014 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 31.491 กรัม ให้แก่นาย ป. โดยนาย ส. ใช้หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่จำเลยให้ไว้ติดต่อกับนาย ป. และให้นาย ป. โอนเงินค่าเมทแอมเฟตามีนโดยใช้บัญชีธนาคาร ก. ของนาย ข. เข้าบัญชีธนาคารของนาย ท. แล้วนาย ส. ให้นาย ท. โอนเงินค่าเมทแอมเฟตามีนเข้าบัญชีธนาคารของจำเลย ซึ่งเป็นการสมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน และการกระทำของนาย ส. เป็นการมีเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายด้วย โดยจำเลยสนับสนุนหรือช่วยเหลือในการกระทำความผิดของนาย ส.

ซึ่งพฤติการณ์แห่งคดีดังกล่าวยังไม่อาจบ่งชี้ถึงการกระทำของนาย ส. ว่าเป็นการทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไปได้ แต่อย่างไรก็ตามปริมาณเมทแอมเฟตามีนของกลางที่มีจำนวนมากย่อมแสดงถึงพฤติการณ์ในการกระทำความผิดของนาย ส. ด้วย เมื่อพิจารณาประกอบข้อเท็จจริงที่ว่านาย ส. ชายเมทแอมเฟตามีนของกลางให้นาย ป. เชื่อว่านาย ป. ต้องนำเมทแอมเฟตามีนของกลางไปจำหน่ายให้แก่บุคคลอื่นอีกทอดหนึ่ง ซึ่งหากมีการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนของกลางแล้วโดยสภาพย่อมทำให้เกิดการแพร่กระจายเมทแอมเฟตามีนของกลางแก่ผู้เสพเป็นจำนวนมาก เช่นนี้ พฤติการณ์ในการกระทำความผิดของนาย ส. จึงเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชน อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) ซึ่งมีระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท การกระทำของจำเลยจึงต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชนตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) มิใช่ความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไปตามมาตรา 145 วรรคสาม (2) ดังที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัย เมื่อโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66 วรรคสาม ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดมีระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท หรือประหารชีวิต แตกต่างกับโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิด และโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติดเป็นคุณมากกว่า จึงต้องใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติดซึ่งเป็นกฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่จำเลยไม่ว่าในทางใดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 และศาลฎีกาเห็นสมควรกำหนดโทษจำเลยเสียใหม่ให้สอดคล้องกับกฎหมายในส่วนที่เป็นคุณและเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดี ทั้งการที่ศาลฎีกาปรับบทลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) ซึ่งเป็นเหตุกรณีมิใช่เป็นการใช้กฎหมายที่ไม่ได้บัญญัติในขณะจำเลยกระทำความผิดบังคับแก่จำเลย อันขัดต่อประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 2 หรือเป็นผลร้ายแก่จำเลยแต่อย่างใด เพราะเป็นกรณีที่ศาลฎีกาใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณบังคับแก่จำเลย เมื่อโจทก์ฟ้องคดีนี้ขณะที่พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, 66 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดใช้บังคับ แม้ภายหลังการกระทำความผิดมีประมวลกฎหมายยาเสพติดใช้บังคับแทนก็ตาม แต่ประมวลกฎหมายยาเสพติดไม่ได้ยกเลิกความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายแต่นำไปรวมไว้เป็นความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน ดังนั้น การมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 จึงยังคงเป็นความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 เมื่อระวางโทษตามกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดแตกต่างกับระวางโทษตามกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิด ซึ่งต้องใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณบังคับแก่จำเลย เช่นนี้ แม้ฟ้องโจทก์มิได้บรรยายถึงข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบความผิดในเหตุกรณีที่จะทำให้จำเลยต้องรับโทษหนักขึ้นตามกฎหมายใหม่ และโจทก์มีคำขอท้ายฟ้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, 66 ซึ่งเป็นกฎหมายเดิมที่ใช้ในขณะกระทำความผิด กับไม่มีการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาอันเป็นองค์ประกอบความผิดในเหตุกรณีตามกฎหมายใหม่แก่จำเลยก็ตาม แต่เมื่อศาลฎีกาปรับบทลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายยาเสพติดมาตรา 145 วรรคสอง (2) โดยใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่จำเลย จึงมิใช่เป็นการพิพากษาเกินคำขอหรือที่มิได้กล่าวในฟ้องตาม

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. 2550 มาตรา 3 แต่อย่างใด ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วยฎีกาจำเลยฟังขึ้นบางส่วน พิพากษาแก้เป็นว่า สำหรับความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2550 มาตรา 90, 145 วรรคสอง (2) ประกอบมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) จำคุก 20 ปี และปรับ 1,000,000 บาท บวกโทษจำคุก 2 เดือน ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ952/2562 ของศาลแขวงดอนเมือง เป็นจำคุก 20 ปี 2 เดือน และปรับ 1,000,000 บาท นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ () ศาลจังหวัดรัตนบุรี - นายสุทัศน์ ภัทรวรกุลวงศ์ศาลอุทธรณ์ - นายรัชยา สัตยาบันแหล่งที่มาสรรหาฎีกาเด็ดแผ่นกฎหมายเลขคดีดำศาลฎีกาอ.961/2567หมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้น

หมายเหตุคำพิพากษา: โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66, 100/1 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 3, 6, 14 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 3, 7, 60 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 58, 86, 83, 91 และบวกโทษจำคุกที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ 952/2562 ของศาลแขวงดอนเมือง เข้ากับโทษของจำเลยในคดีนี้ จำเลยให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้บวกโทษ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 6 วรรคหนึ่ง (1) ประกอบพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 66 วรรคสาม พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (2), 7 (1), 60 จำเลยกระทำความผิดโดยมีเจตนาเดียวคือเพื่อสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดก่อนหรือขณะกระทำความผิด จึงเป็นการกระทำความผิดต่อเนื่องต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 1,000,000 บาท หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 กรณีกักขังแทนค่าปรับให้กักขังเกินกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี ส่วนที่โจทก์ขอให้บวกโทษของจำเลยนั้น เนื่องจากศาลลงโทษจำคุกจำเลยตลอดชีวิต จึงไม่อาจบวกโทษได้ ข้อหาและคำขออื่นให้ยก โจทก์และจำเลยไม่อุทธรณ์ ศาลชั้นต้นส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. 2550 มาตรา 16 ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2550 มาตรา 90, 145 วรรคสาม (2) ประกอบมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (2), 7 (1), 60 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน แต่ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2550 มาตรา 90, 145 วรรคสาม (2) ประกอบมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) เพียงกรรมเดียว จำคุก 30 ปี และปรับ 1,000,000 บาท บวกโทษจำคุก 2 เดือน ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ 952/2562 ของศาลแขวงดอนเมือง เป็นจำคุก 30 ปี 2 เดือน และปรับ 1,000,000 บาท นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกาโดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดียาเสพติดวินิจฉัยว่า ความผิดฐานสนับสนุนหรือช่วยเหลือการฟอกเงินและการกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ยุติไปตาม

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาจำเลยมีว่า การที่ศาลอุทธรณ์ระวางโทษ จำเลยในความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของ ประชาชนทั่วไปตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสาม (2) ขอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ ศาลฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่เห็นว่า ประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 129 เป็นบท กฎหมายที่บัญญัติองค์ประกอบความผิดขึ้นใหม่ที่ใช้ในกรณีที่การกระทำนั้นไม่ถึงขนาดเป็นการ สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิด แต่เป็นเพียงการเปิดบัญชีธนาคารโดยรู้หรือควรรู้ว่าจะ เป็นประโยชน์ต่อการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดเท่านั้น หากการเปิดบัญชีธนาคาร นั้นถึงขนาดเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก็เป็นความผิดตามมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) ไม่เป็นความผิดตามมาตรา 129 สำหรับคดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามที่ศาลล่าง ทั้งสองลงโทษจำเลยฐานสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่ง ประมวลกฎหมายยาเสพติดยังคงบัญญัติให้การกระทำความผิดฐานดังกล่าวเป็นความผิดตาม มาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) จำเลยจึงเป็นผู้สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดร้ายแรง เกี่ยวกับยาเสพติดโดยจำเลยต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการ ส่วนปัญหาว่าจะปรับ บทกำหนดโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติดวรรคใดนั้น เมื่อบทกำหนดโทษตามมาตรา 145 บัญญัติให้ศาลกำหนดโทษหนักเบาตามพฤติการณ์หรือบทบาทหน้าที่ในการกระทำความผิด เป็นสำคัญ ดังนั้นการพิจารณาว่าจะระวางโทษจำเลยในความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนตาม มาตรา 145 วรรคใด จึงต้องพิจารณาถึงพฤติการณ์หรือบทบาทหน้าที่ในการกระทำความผิดของ ตัวการเป็นสำคัญ คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า นาย ส. ชายเมทแอมเฟตามีนของกลาง 1 ถู น้ำหนักสุทธิ 38.014 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 31.491 กรัม ให้แก่นาย ป. โดยนาย ส. ใช้ หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่จำเลยให้ไว้ติดต่อกับนาย ป. และให้นาย ป. โอนเงินค่าเมท แอมเฟตามีนโดยใช้บัญชีธนาคาร ก. ของนาย ข. เข้าบัญชีธนาคารของนาย ท. แล้วนาย ส. ให้นาย ท. โอนเงินค่าเมทแอมเฟตามีนเข้าบัญชีธนาคารของจำเลย ซึ่งเป็นการสมคบกันตั้งแต่สองคน ขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะ เหตุที่ได้มีการสมคบกัน และการกระทำของนาย ส. เป็นการมีเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ใน ครอบครองเพื่อจำหน่ายด้วย โดยจำเลยสนับสนุนหรือช่วยเหลือในการกระทำความผิดของนาย ส. ซึ่งพฤติการณ์แห่งคดีดังกล่าวยังไม่อาจบ่งชี้ถึงการกระทำของนาย ส. ว่าเป็นการทำให้เกิด ผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไปได้ แต่อย่างไรก็ตามปริมาณเมทแอมเฟตามีน ของกลางที่มีจำนวนมากย่อมแสดงถึงพฤติการณ์ในการกระทำความผิดของนาย ส. ด้วย เมื่อ พิจารณาประกอบข้อเท็จจริงที่ว่านาย ส. ชายเมทแอมเฟตามีนของกลางให้นาย ป. เชื่อว่านาย ป. ต้องนำเมทแอมเฟตามีนของกลางไปจำหน่ายให้แก่บุคคลอื่นอีกทอดหนึ่ง ซึ่งหากมีการจำหน่าย เมทแอมเฟตามีนของกลางแล้วโดยสภาพย่อมทำให้เกิดการแพร่กระจายเมทแอมเฟตามีน ของกลางแก่ผู้เสพเป็นจำนวนมาก เช่นนี้ พฤติการณ์ในการกระทำความผิดของนาย ส. จึงเป็น การกระทำที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชน อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมาย ยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) ซึ่งมีระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สอง แสนบาทถึงสองล้านบาท การกระทำของจำเลยจึงต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิด ฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชนตามประมวลกฎหมาย ยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) มีใช้ความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิด ผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไปตามมาตรา 145 วรรคสาม (2) ดังที่ศาลอุทธรณ์

วินิจฉัย เมื่อโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66 วรรคสาม ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดมีระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท หรือประหารชีวิต แตกต่างกับโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิด และโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติดเป็นคุณมากกว่า จึงต้องใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติดซึ่งเป็นกฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่จำเลยไม่ว่าในทางใดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 และศาลฎีกาเห็นสมควรกำหนดโทษจำเลยเสียใหม่ให้สอดคล้องกับกฎหมายในส่วนที่เป็นคุณและเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดี ทั้งการที่ศาลฎีกาปรับบทลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) ซึ่งเป็นเหตุกรณีมิใช่เป็นการใช้กฎหมายที่ไม่ได้บัญญัติในขณะจำเลยกระทำความผิดบังคับแก่จำเลย อันขัดต่อประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 2 หรือเป็นผลร้ายแก่จำเลยแต่อย่างใด เพราะเป็นกรณีที่ศาลฎีกาใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณบังคับแก่จำเลย เมื่อโจทก์ฟ้องคดีนี้ขณะที่พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, 66 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดใช้บังคับ แม้ภายหลังการกระทำความผิดมีประมวลกฎหมายยาเสพติดใช้บังคับแทนก็ตาม แต่ประมวลกฎหมายยาเสพติดไม่ได้ยกเลิกความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายแต่นำไปรวมไว้เป็นความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน ดังนั้น การมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 จึงยังคงเป็นความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 เมื่อระวางโทษตามกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดแตกต่างกับระวางโทษตามกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิด ซึ่งต้องใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณบังคับแก่จำเลย เช่นนี้ แม้ฟ้องโจทก์มิได้บรรยายถึงข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบความผิดในเหตุกรณีที่จะทำให้จำเลยต้องรับโทษหนักขึ้นตามกฎหมายใหม่ และโจทก์มีคำขอท้ายฟ้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, 66 ซึ่งเป็นกฎหมายเดิมที่ใช้ในขณะกระทำความผิด กับไม่มีการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาอันเป็นองค์ประกอบความผิดในเหตุกรณีตามกฎหมายใหม่แก่จำเลยก็ตาม แต่เมื่อศาลฎีกาปรับบทลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายยาเสพติดมาตรา 145 วรรคสอง (2) โดยใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่จำเลย จึงมิใช่เป็นการพิพากษาเกินคำขอหรือที่มีได้กล่าวในฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3 แต่อย่างใด ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วยฎีกาจำเลยฟังขึ้นบางส่วน พิพากษาแก้เป็นว่า สำหรับความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 90, 145 วรรคสอง (2) ประกอบมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) จำคุก 20 ปี และปรับ 1,000,000 บาท บวกโทษจำคุก 2 เดือน ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ952/2562 ของศาลแขวงดอนเมือง เป็นจำคุก 20 ปี 2 เดือน และปรับ 1,000,000 บาท นอกจากนี้ที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7422/2568 พนักงานอัยการจังหวัดรัตนบุรีโจทก์นาย ณ.จำเลย ป.ยาเสพติด ม. 125 วรรคหนึ่ง (1), ม. 129 ป.ยาเสพติด มาตรา 129 เป็นบทกฎหมายที่บัญญัติองค์ประกอบความผิดขึ้นใหม่ที่ใช้ในกรณีที่การกระทำนั้นไม่ถึงขนาดเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิด แต่เป็นเพียงการเปิดบัญชีธนาคารโดยรู้หรือควรรู้ว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดเท่านั้น หากการเปิดบัญชีธนาคารนั้นถึงขนาดเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก็เป็นความผิดตามมาตรา 125

วรรคหนึ่ง (1) ไม่เป็นความผิดตามมาตรา 129 เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามที่ศาลล่างทั้งสองลงโทษจำเลยฐานสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่ง ป.ยาเสพติดยังคงบัญญัติให้การกระทำความผิดฐานดังกล่าวเป็นความผิดตามมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) จำเลยจึงเป็นผู้สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดโดยจำเลยต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการ โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66, 100/1 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 3, 6, 14 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 3, 7, 60 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 58, 86, 83, 91 และบทกโทษจำคุกที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ 952/2562 ของศาลแขวงดอนเมือง เข้ากับโทษของจำเลยในคดีนี้ จำเลยให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้บทกโทษ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 6 วรรคหนึ่ง (1) ประกอบพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 66 วรรคสาม พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (2), 7 (1), 60 จำเลยกระทำความผิดโดยมีเจตนาเดียวคือเพื่อสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดก่อนหรือขณะกระทำความผิด จึงเป็นการกระทำความผิดเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 1,000,000 บาท หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 กรณีกักขังแทนค่าปรับให้กักขังเกินกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี ส่วนที่โจทก์ขอให้บทกโทษของจำเลยนั้น เนื่องจากศาลลงโทษจำคุกจำเลยตลอดชีวิต จึงไม่อาจบทกโทษได้ ข้อหาและคำขออื่นให้ยก โจทก์และจำเลยไม่อุทธรณ์ ศาลชั้นต้นส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 16 ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 90, 145 วรรคสาม (2) ประกอบมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (2), 7 (1), 60 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน แต่ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 90, 145 วรรคสาม (2) ประกอบมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) เพียงกรรมเดียว จำคุก 30 ปี และปรับ 1,000,000 บาท บทกโทษจำคุก 2 เดือน ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ 952/2562 ของศาลแขวงดอนเมือง เป็นจำคุก 30 ปี 2 เดือน และปรับ 1,000,000 บาท นอกจากนี้ที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดียาเสพติดวินิจฉัยว่า ความผิดฐานสนับสนุนหรือช่วยเหลือการฟอกเงินและการกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาจำเลยมีว่า การที่ศาลอุทธรณ์ระวางโทษจำเลยในความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไปตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสาม (2) ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ศาลฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่เห็นว่า ประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 129 เป็นบทกฎหมายที่บัญญัติองค์ประกอบความผิดขึ้นใหม่ที่ใช้ในกรณีที่การกระทำนั้นไม่ถึงขนาดเป็นการ

สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิด แต่เป็นเพียงการเปิดบัญชีธนาคารโดยรู้หรือควรรู้ว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดเท่านั้น หากการเปิดบัญชีธนาคารนั้นถึงขนาดเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก็เป็นความผิดตามมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) ไม่เป็นความผิดตามมาตรา 129 สำหรับคดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามที่ศาลล่างทั้งสองลงโทษจำเลยฐานสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งประมวลกฎหมายยาเสพติดยังคงบัญญัติให้การกระทำความผิดฐานดังกล่าวเป็นความผิดตามมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) จำเลยจึงเป็นผู้สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดโดยจำเลยต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการ ส่วนปัญหาว่าจะปรับบทกำหนดโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติดวรรคใดนั้น เมื่อบทกำหนดโทษตามมาตรา 145 บัญญัติให้ศาลกำหนดโทษหนักเบาตามพฤติการณ์หรือบทบาทหน้าที่ในการกระทำความผิดเป็นสำคัญ ดังนั้นการพิจารณาว่าจะระวางโทษจำเลยในความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนตามมาตรา 145 วรรคใด จึงต้องพิจารณาถึงพฤติการณ์หรือบทบาทหน้าที่ในการกระทำความผิดของตัวการเป็นสำคัญ คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า นาย ส. ขายเมทแอมเฟตามีนของกลาง 1 ถุง น้ำหนักสุทธิ 38.014 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 31.491 กรัม ให้แก่นาย ป. โดยนาย ส. ใช้หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่จำเลยให้ไว้ติดต่อกับนาย ป. และให้นาย ป. โอนเงินค่าเมทแอมเฟตามีนโดยใช้บัญชีธนาคาร ก. ของนาย ข. เข้าบัญชีธนาคารของนาย ท. แล้วนาย ส. ให้นาย ท. โอนเงินค่าเมทแอมเฟตามีนเข้าบัญชีธนาคารของจำเลย ซึ่งเป็นการสมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน และการกระทำของนาย ส. เป็นการมีเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายด้วย โดยจำเลยสนับสนุนหรือช่วยเหลือในการกระทำความผิดของนาย ส. ซึ่งพฤติการณ์แห่งคดีดังกล่าวยังไม่อาจบ่งชี้ถึงการกระทำของนาย ส. ว่าเป็นการทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไปได้ แต่อย่างไรก็ตามปริมาณเมทแอมเฟตามีนของกลางที่มีจำนวนมากย่อมแสดงถึงพฤติการณ์ในการกระทำความผิดของนาย ส. ด้วย เมื่อพิจารณาประกอบข้อเท็จจริงที่ว่านาย ส. ขายเมทแอมเฟตามีนของกลางให้นาย ป. เชื่อว่านาย ป. ต้องนำเมทแอมเฟตามีนของกลางไปจำหน่ายให้แก่บุคคลอื่นอีกทอดหนึ่ง ซึ่งหากมีการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนของกลางแล้วโดยสภาพย่อมทำให้เกิดการแพร่กระจายเมทแอมเฟตามีนของกลางแก่ผู้เสพเป็นจำนวนมาก เช่นนี้ พฤติการณ์ในการกระทำความผิดของนาย ส. จึงเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชน อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) ซึ่งมีระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท การกระทำของจำเลยจึงต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชนตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) มิใช่ความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไปตามมาตรา 145 วรรคสาม (2) ดังที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัย เมื่อโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66 วรรคสาม ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดมีระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท หรือประหารชีวิต แตกต่างกับโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิด และโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติดเป็นคุณมากกว่า จึงต้องใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติดซึ่งเป็นกฎหมายในส่วนที่เป็นคุณ

แก้จำเลยไม่ว่าในทางใดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 และศาลฎีกาเห็นสมควรกำหนดโทษจำเลยเสียใหม่ให้สอดคล้องกับกฎหมายในส่วนที่เป็นคุณและเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดี ทั้งการที่ศาลฎีกาปรับบทลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) ซึ่งเป็นเหตุจรรยาวัชเป็นการใช้กฎหมายที่ไม่ได้บัญญัติในขณะจำเลยกระทำความผิดบังคับแก้จำเลยอันขัดต่อประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 2 หรือเป็นผลร้ายแก่จำเลยแต่อย่างใด เพราะเป็นกรณีที่ศาลฎีกาใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณบังคับแก้จำเลย เมื่อโจทก์ฟ้องคดีนี้ขณะที่พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, 66 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดใช้บังคับ แม้ภายหลังกระทำความผิดมีประมวลกฎหมายยาเสพติดใช้บังคับแทนก็ตาม แต่ประมวลกฎหมายยาเสพติดไม่ได้ยกเลิกความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายแต่นำไปรวมไว้เป็นความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน ดังนั้น การมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 จึงยังคงเป็นความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 เมื่อระวางโทษตามกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดแตกต่างกับระวางโทษตามกฎหมายที่ใช้ในภายหลังกระทำความผิด ซึ่งต้องใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณบังคับแก้จำเลย เช่นนี้ แม้ฟ้องโจทก์มิได้บรรยายถึงข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบความผิดในเหตุจรรยาวัชจะทำให้จำเลยต้องรับโทษหนักขึ้นตามกฎหมายใหม่ และโจทก์มีคำขอท้ายฟ้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, 66 ซึ่งเป็นกฎหมายเดิมที่ใช้ในขณะกระทำความผิด กับไม่มีการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาอันเป็นองค์ประกอบความผิดในเหตุจรรยาวัชตามกฎหมายใหม่แก้จำเลยก็ตาม แต่เมื่อศาลฎีกาปรับบทลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายยาเสพติดมาตรา 145 วรรคสอง (2) โดยใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก้จำเลย จึงมิใช่เป็นการพิพากษาเกินคำขอหรือที่มิได้กล่าวในฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3 แต่อย่างใด ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาจำเลยฟังขึ้นบางส่วน พิพากษาแก้เป็นว่า สำหรับความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 90, 145 วรรคสอง (2) ประกอบมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) จำคุก 20 ปี และปรับ 1,000,000 บาท บวกโทษจำคุก 2 เดือน ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ952/2562 ของศาลแขวงดอนเมือง เป็นจำคุก 20 ปี 2 เดือน และปรับ 1,000,000 บาท นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ()ศาลจังหวัดรัตนบุรี - นายสุทัศน์ ภัทรวรกุลวงศ์ศาลอุทธรณ์ - นายรัทยา สัตยาบัน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7422/2568>